మాథున్ని మాథై
వర్సెస్
ఎం/ఎస్.హిందూస్తాన్ ఆర్గానిక్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్ మరియు ఇంకొకరు
ఏప్రిల్ 25, 1995
[ఆర్.ఎమ్.సాహాయ్ మరియు ఎన్.పి.సింగ్, న్యాయమూర్తి]

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908:

ఉత్తర్వు XXI-రూల్ I-డిక్రీ అమలు-తీర్పు రుణగ్రహీత-డెక్రిటల్ అమౌంట్-కోర్టు ఆదేశాలకు అనుగుణంగా డిపాజిట్ చేయడం - కేటాయింపు విధానం గురించి రుణదాతకు ఎటువంటి సమాచారం ఇవ్వబడలేదు - చెల్లుబాటు అయ్యే వడ్డీ కోసం కేటాయింపు -1976 సవరణ ప్రభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు.

1894 భూసేకరణ చట్టం ప్రకారం జారీ చేసిన తీర్పులో మార్కెట్ విలువ పెంపు, 15 శాతం సోలాటియం, అదనపు మొత్తంపై 4 శాతం వడ్డీ ఉంటుంది. అప్పీలుదారు, రాష్ట్రం మరియు కంపెనీ దాఖలు చేసిన క్రాస్ అప్పీల్ లో, మార్కెట్ విలువ పెంపును ధృవీకరించారు, కాని అప్పీలుదారుకు మొత్తం మార్కెట్ విలువలో 30% సోలాటియం, భూసేకరణ (సవరణ) చట్టం, 1984 లోని సెక్షన్ 23 (1-A) కింద అదనపు పరిహారం మరియు సవరించిన సెక్షన్ 28 ప్రకారం వడ్డీ మంజూరు చేయబడింది. కంపెనీ చెల్లించాల్సిన పెంచిన పరిహారం, సోలేటియం, వడ్డీ వసూళ్లను నిలిపివేస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను స్పెషల్ లీవ్ పిటిషన్ ద్వారా సుప్రీంకోర్టులో సవాలు చేసింది. తత్ఫలితంగా ప్రతివాది ఎటువంటి మొత్తాన్ని జమ చేయలేదని, హైకోర్టు 1984 సవరణ చట్టాన్ని ప్రస్తావిస్తూ నష్టపరిహారాన్ని ఎంత పెంచిందో ఆ మేరకు పరిహారం పంపిణీ చేయడమేనని పేర్కొంటూ ఉత్తర్వులపై వివరణ కోరుతూ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. వివరణ పరిధిలోకి రాని మొత్తం పరిహారం చెల్లించాలి. ఆ తర్వాత ప్రతివాది 1988 జనవరి 9న ఆ మొత్తాన్ని జమ చేశాడు. 1989 సెప్టెంబర్ 12న అప్పీలును కొట్టివేసిన తరువాత అప్పీలుదారుడు డిక్రీని అమల్లోకి తెచ్చాడు మరియు ప్రతివాది జమ చేసిన మొత్తాన్ని బకాయి మొత్తంలో మినహాయించిన తరువాత, కోర్టు ఆదేశించిన విధంగా తమకు మిగిలిన మొత్తాన్ని వడ్డీతో సహా చెల్లించడానికి బాధ్యత

వహిస్తుందని పేర్కొన్నారు. ప్రతివాది దశాబ్ద మొత్తాన్ని డిపాజిట్ చేసిన తరువాత, ఈ కోర్టు స్టే విధించిన మొత్తాన్ని మాత్రమే చెల్లించాల్సి ఉంటుంది, అంటే 1984 సవరణ చట్టం యొక్క పెరుగుదలలు మరియు దానిపై వడ్డీ. ఈ దరఖాస్తును కోర్టు అనుమతించింది. ఆర్డర్ XXI రూల్ 1ను సవరించినప్పటికీ, జమ చేసిన మొత్తాన్ని ఎలా స్వాధీనం చేసుకోవాలో తీర్పు ఋణగ్రహీత పేర్కొనని చోట ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రం వర్తిస్తుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. కానీ ఈ కేసులో ఆ అసలు మొత్తం అందుబాటులో లేదు, ఎందుకంటే ఈ కోర్టు రెఫరెన్స్ కోర్టు ఇచ్చిన మొత్తాన్ని జమ చేయాలని ప్రతివాదిని ఆదేశించింది మరియు హైకోర్టు చేసిన పెంపుదలపై స్టే విధించింది, 1988 జనవరి 9 న ప్రతివాది చేసిన డిపాజిట్ రిఫరెన్స్ కోర్టు మంజూరు చేసిన ఖర్చుతో పాటు అసలు మరియు వడ్డీ రెండింటినీ సంతృప్తిపరిచింది.

ఈ కోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా తీర్పు-రుణగ్రహీత జమ చేసిన దశాబ్ద మొత్తాన్ని ముందుగా బకాయి ఉన్న అసలు మొత్తానికి సర్దుబాటు చేయాలా లేదా అనే ప్రశ్నపై ఈ కోర్టుకు అప్పీళ్లలో. వడ్డీ మరియు ఇతర ఛార్జీలకు వ్యతిరేకంగా:

అప్పీళ్లను అనుమతిస్తూ, హైకోర్టు ఉత్తర్వులను కొట్టివేసిన ఈ కోర్టు.

నిర్ణయం: 1.ఈ కోర్టు ఆదేశాలకు అనుగుణంగా డిపాజిట్ చేసినందున, డిపాజిట్ అసలు వైపు ఉందని భావించబడుతుందని హైకోర్టు చేసిన వాదన సరైనదిగా కనిపించడం లేదు. వాస్తవానికి డిపాజిట్ చేసే దిక్కు లేదు. పెంపునకు సంబంధించి కోర్టు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు మాత్రమే ఇచ్చింది. అందువల్ల, తీర్పు-రుణగ్రహీత చట్టప్రకారం దశాబ్ద మొత్తాన్ని జమ చేయాల్సి ఉంటుంది. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని ఆర్డర్ XXI, రూల్ 1 ద్వారా ఇది అందించబడింది. కానీ ఎలాంటి నోటీసులు, సమాచారం లేకుండా కేవలం డిపాజిట్ చేయడం వల్ల అది అసలుకు జమ అవుతోందని, దాన్ని బకాయిలకు జమ చేయాల్సిన బాధ్యత డిక్రీ-దారుడిపై ఉందన్నారు. [772-C, D]

2. కోర్టులు జారీ చేసిన డిక్రీలకు సంబంధించి 1976కు ముందు సవరించిన ఆర్డర్ XXI రూల్ 1లో ఈ నిబంధనను పొందుపరిచారు మరియు ఆ మొత్తాన్ని డిక్రీలను అమలు చేయాల్సిన న్యాయస్థానంలో జమ చేయాలని కల్పించారు. క్లాజు కింద చెల్లింపులు జరిగినప్పుడు సబ్ రూల్ 2 ద్వారా కూడా పొందుపరిచారు. (a) సబ్ రూల్ (i) అటువంటి చెల్లింపు నోటీసును డిక్రీ హోల్డర్ కు ఇవ్వాలి. సవరించిన సబ్ రూల్ (2) తీర్పు-రుణగ్రహీత నేరుగా లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ ద్వారా కోర్టులో డిపాజిట్ కు సంబంధించి లిఖితపూర్వక నోటీసు ద్వారా డిక్రీ హోల్డర్ కు తెలియజేయాల్సిన బాధ్యత నుండి విముక్తి

పొందలేదా అనే సందేహాన్ని తొలగిస్తుంది. తీర్పు-రుణగ్రహీత చెల్లింపు నోటీసు ఇవ్వడమే కాకుండా, డిక్రీ హోల్డర్కు నోటీసు ఇచ్చినట్లుగా ధృవీకరించాలి, కోర్టు ద్వారా నేరుగా లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ అక్నాలెడ్జ్మెంట్ ద్వారా వ్యక్తీకరణను జోడించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం. సవరించిన, సవరించిన నిబంధన రెండింటిలోనూ ఈ నిబంధనకు కారణం ఏమిటంటే, తీర్పు రుణగ్రహీత వడ్డీ నిర్వహణను నిలిపివేయాలని భావిస్తే, అప్పుడు లిఖితపూర్వకంగా తెలియజేయాలి మరియు అది డిక్రీ హోల్డర్కు అందేలా చూసుకోవాలి. ప్రస్తుత కేసులో ఆ మొత్తాన్ని జడ్జిమెంట్-రుణగ్రహీత జమ చేశారు. కానీ సబ్ రూల్ (2) ప్రకారం ఎలాంటి సమాచారం లేకపోవడం, కేటాయింపు విధానం సూచించకపోతే, డిక్రీ హోల్డర్ అలా ఒప్పుకుంటే తప్ప ఆ చెల్లింపును ప్రిన్సిపల్ కు సముచితమైనదిగా పరిగణించలేము. [770-E, F, 771-F, G, 772-B]

మేఘరాజ్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ Mst.బయాబాల్ మరియు ఇతరులు AIR (1970) SC 161 పై ఆధారపడింది.

సెంట్రల్ వేర్ హౌజింగ్ కార్పొరేషన్, బెర్హంపూర్ వర్సెస్ గోవింద చౌదరి మరియు సన్స్, AIR (1989) ఒరిస్సా 90 మరియు ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ కనుగొన్న వర్సెస్ నరీందర్ కుమార్, AIR (1990) P&H 326 సూచించబడ్డాయి.

మేకా వెంకటాద్రి అప్పారావు బహదూర్ జమీందారు గారు మరియు ఇతరులు వర్సెస్ రాజా పార్థసారథి అప్పారావు బహదూర్ జమీందార్ గారు, AIR(1922) PC 233 మరియు రాయ్ బహదూర్ సేథ్ నేమిచంద్ వర్సెస్ సేథ్ రాధా కిషన్ మరియు ఇతరులు, AIR (1922) PC D 67 ఆమోదించారు.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నెం:5117/1995

C.R.P నెం.2229/1991 లో కేరళ హైకోర్టు 10.4.92 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ఉద్భవించినది.

జి.విశ్వంత అయ్యర్, సి.ఎన్.శ్రీకుమార్, సుధీర్ గోపి, రాయ్ అబ్రహం, ఎం.ఎం.కశ్యప్, శ్రీమతి బేబీ కృష్ణ, పి.టి.మాథుర్, ఎం.టి.జార్జ్ పార్టీల తరపున హాజరయ్యారు.

ఈ మేరకు న్యాయమూర్తి ఆర్.ఎం.సరాయ్ తీర్పు వెలువరించారు.

కేరళ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా నిర్దేశించబడిన ఈ అప్పీళ్లలో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన చట్టం యొక్క ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఈ కోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా తీర్పు-రుణగ్రహీత జమ చేసిన డిక్రిటల్ మొత్తాన్ని మొదట చెల్లించాల్సిన అసలు మొత్తానికి సర్దుబాటు చేయాలా లేదా వడ్డీ మరియు ఇతర "ఛార్జీలకు" వ్యతిరేకంగా సర్దుబాటు చేయాలి.

1985లో కోర్టు ఆమోదించిన భూసేకరణ అవార్డు కింద బకాయి ఉన్న మొత్తాల్లో పెరిగిన మార్కెట్ విలువ, 15 శాతం వడ్డీ, అదనపు మొత్తంపై 4 శాతం వడ్డీ ఉన్నాయి. అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన క్రాస్ అప్పీల్ లో, రాష్ట్రం మరియు కంపెనీ మార్కెట్ విలువ పెంపును ధృవీకరించాయి, అయితే అప్పీలుదారుకు మొత్తం మార్కెట్ విలువలో 30% అదనపు పరిహారం, భూసేకరణ (సవరణ) చట్టం, 1984 లోని సెక్షన్ 23 (1-ఎ) కింద అదనపు పరిహారం మరియు సవరించిన సెక్షన్ 28 ప్రకారం వడ్డీని మొదటి సంవత్సరానికి 9% మరియు తరువాతి సంవత్సరాలకు 15% మంజూరు చేశారు. హైకోర్టు ఉత్తర్వులను ప్రత్యేక అనుమతి పిటిషన్ ద్వారా కంపెనీ ఈ కోర్టులో సవాలు చేసింది, ఈ మేరకు ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది:

> "1984 సవరణ చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా పెంచిన పరిహారాన్ని ఆమోదించే ప్రశ్నకే నోటీసును జారీ చేయాలని పేర్కొంది. అవార్డులో పేర్కొన్న పరిహారాన్ని చెల్లించామని లేదా చెల్లిస్తామని, సేకరించిన భూమి పరిధితో సంబంధం లేకుండా ఏకరీతి పరిహార రేటును స్వీకరించే స్థిరత్వాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటామని అటార్నీ జనరల్ మాకు హామీ ఇచ్చారు."

అనంతరం హైకోర్టు స్టే ఉత్తర్వులు ఇలా ఉన్నాయి:-

> "పైన పేర్కొన్న L.A.A. నెంబరులోని ఎర్నాకుళంలోని కేరళ హైకోర్టు 1986 ఆగస్టు 1 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా పిటిషనర్ చెల్లించాల్సిన పెరిగిన పరిహారం, సోలిటియం మరియు వడ్డీ వసూళ్లను నిలిపివేస్తున్నారు".

ఈ కోర్టు ఇచ్చిన స్టే ఆర్డర్ ఫలితంగా ప్రతివాది ఎలాంటి మొత్తాన్ని జమ చేయలేదు. అందువల్ల, పిటిషనర్ ఈ ఉత్తర్వు యొక్క వివరణ కోసం ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశాడు, అది ఈ క్రింది పరిశీలనలతో 1987 డిసెంబర్ 7 న పరిష్కరించబడింది:

"పార్టీలకు సంబంధించిన న్యాయవాదిని వాదన ఏమిటంటే , మా ఆదేశం కేరళ భూమి స్వాధీనం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 20 కింద భూసేకరణ అధికారి ద్వారా మంజూరైన మరియు సూచన కోర్టు ద్వారా పెంచబడిన పరిహారం యొక్క క్లెయిమ్స్‌పై ఎలాంటి నిలిపివేతను ఇవ్వదు. వాస్తవానికి హైకోర్టు 1984 సవరణ చట్టాన్ని ప్రస్తావిస్తూ పరిహారాన్ని పెంచిన మేరకు పంపిణీ చేయడంపై స్టే విధించారు. మా ప్రస్తుత వివరణ పరిధిలోకి రాని మొత్తం పరిహారం ఎటువంటి భద్రతను కోరకుండా ఆరు వారాల్లోగా చెల్లించబడుతుంది. C.M.P. పరిష్కరించబడింది."

1987 డిసెంబర్ 7వ తేదీన తీర్పు వెలువడిన తరువాత, ప్రతివాది 1988 జనవరి 9వ తేదీన ఆ మొత్తాన్ని జమ చేశాడు. 1989 సెప్టెంబర్ 12న అప్పీలును కొట్టివేశారు. అప్పీలును కొట్టివేసిన తరువాత, అప్పీలుదారు అక్టోబర్ 1989 లో డిక్రీని అమలులోకి తెచ్చాడు మరియు ప్రతివాది జమ చేసిన మొత్తాన్ని బకాయి మొత్తంలో మినహాయించిన తరువాత, కోర్టు ఆదేశించిన విధంగా మిగిలిన మొత్తాన్ని వడ్డీతో సహా చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తారని పేర్కొన్నారు. ప్రతివాది దశాబ్ద మొత్తాన్ని జమ చేసిన తరువాత, ఈ కోర్టు స్టే విధించిన మొత్తాన్ని మాత్రమే చెల్లించాల్సి ఉంటుంది, అంటే 1984 సవరణ చట్టం ద్వారా పెంపుదల మరియు దానిపై వడ్డీ. అప్పీలుదారు మరియు ప్రతివాది ఇద్దరూ తాము సాధించిన సంఖ్య యొక్క లెక్కలను చూపిస్తూ స్టేట్ మెంట్ దాఖలు చేశారు. మేఘరాజ్ మరియు ఇతరులు కోర్టు నిర్దేశించిన నిష్పత్తిపై దరఖాస్తును ఉరితీత కోర్టు అనుమతించింది. వర్సెస్ Mst. బయాహల్ మరియు ఇతరులు.1 AIR (1970) SC 161. ప్రతివాది దాఖలు చేసిన రివిజన్ లో ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టారు. 1976లో సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని ఆర్డర్ XXI రూల్ 1ను సవరించినప్పటికీ, తీర్పు – రుణగ్రహీత డిపాజిట్ చేసిన మొత్తాన్ని ఎలా స్వాధీనం చేసుకోవాలో పేర్కొనని చోట సవరించని నిబంధనలపై ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రం ఇప్పటికీ వర్తిస్తుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. కానీ ఈ కేసులో ఆ సూత్రం అందుబాటులో లేదని భావించారు, ఎందుకంటే ఈ కోర్టు ప్రతివాదికి రిఫరెన్స్ కోర్టు ఇచ్చిన మొత్తాన్ని జమ చేయాలని ఆదేశించింది మరియు హైకోర్టు చేసిన పెంపుదల, 1988 జనవరి 9న ప్రతివాది చేసిన డిపాజిట్ రిఫరెన్స్ కోర్టు మంజూరు చేసిన ఖర్చుతో పాటు అసలు మరియు వడ్డీ రెండింటినీ సంతృప్తిపరిచింది. కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా డిపాజిట్ చేసిన చోట, ఆ మొత్తాన్ని ఏ విధంగా తీసుకోవాలో తీర్పు-రుణగ్రహీత పేర్కొనాల్సిన అవసరం లేదని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. సెంట్రల్ వేర్ హౌజింగ్ కార్పొరేషన్, బెర్హంపూర్ వర్సెస్ గోవింద చౌదరి మరియు సన్స్, AIR (1989) ఒరిస్సా 90, ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్, జింద్ వర్సెస్ నరేందర్ కుమార్, AIR (1990) P&H 326.

తీర్పు-రుణగ్రహీత కోర్టులో జమ చేసిన మొత్తాన్ని వడ్డీ మరియు ఇతర ఖర్చుల కోసం కోర్టులో లేదా వెలుపల చెల్లించిన మొత్తాన్ని స్వాధీనం చేసుకునే హక్కు న్యాయబద్ధత మరియు అవసరం రెండింటిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. తీర్పు-రుణగ్రహీత తన డిఫాల్ట్ ను సద్వినియోగం చేసుకోవడానికి అనుమతించబడనందున ఇచ్చిన గడువులోగా డెక్రిటల్ మొత్తాన్ని చెల్లించని లేదా జమ చేయని ప్రదేశాన్ని న్యాయస్థానాలు మరియు చట్టం సానుకూలంగా చూడలేదు. అందువల్ల, డిపాజిట్ లేదా చెల్లింపు కొంతవరకు వడ్డీ బకాయి మొదలైన వాటికి సర్దుబాటు చేయవలసి వస్తే అనుమతించడం అనేది అనుసరించే సాధారణ నియమము. మేకా వెంకటాద్రిలో అప్పారావు బహదూర్ జమీందారు గారు మరియు ఇతరులు. వర్సెస్. రాజా పార్థసారథి అప్పారావు బహదూర్ జమీందార్ గారు, AIR (1922) PC.233 హేతుబద్ధతను వివరించారు:

> "ఒక వైపు లేదా మరొక వైపు ఖచ్చితమైన కేటాయింపు లేకుండా స్వీకరించబడిన డబ్బులు ఉన్నాయి, మరియు సాధారణ సందర్భాల్లో బాగా స్థాపించబడిన నియమం ఏమిటంటే, ఆ పరిస్థితులలో డబ్బు మొదట వడ్డీ చెల్లింపులో వర్తించబడుతుంది మరియు తరువాత పెట్టుబడి చెల్లింపులో సంతృప్తి చెందినప్పుడు".

కానీ చట్టం లేదా పార్టీల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం కూడా ఒక నిర్దిష్ట పద్ధతిలో చెల్లింపును సర్దుబాటు చేయడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 60 ప్రకారం.

> "రుణగ్రహీత తెలియజేయడాన్ని విడిచిపెట్టినప్పుడు మరియు చెల్లింపును సూచించే ఇతర పరిస్థితులు లేనప్పుడు, రుణగ్రహీత నుండి వాస్తవంగా చెల్లించాల్సిన మరియు చెల్లించాల్సిన ఏదైనా చట్టబద్ధమైన రుణానికి రుణగ్రహీత తన విచక్షణ మేరకు దానిని వర్తింపజేయవచ్చు, దాని రికవరీ ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న చట్టం ద్వారా నిషేధించబడిందా లేదా అనేది దావాల పరిమితికి సంబంధించి నిషేధించబడింది".

సెక్షన్ లోని మాటలు స్పష్టంగా ఉన్నాయి. దీనిని న్యాయస్థానాలు స్థూలంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్నాయి. రాయ్ బహదూర్ సేఠ్ నేమిచంద్ వర్సెస్ సేథ్ రాధా కిషన్ మరియు ఇతరులు, AIR (1922) PC 76 లో రుణగ్రహీత యొక్క హక్కును న్యాయపరంగా మరింత వివరించారు మరియు రుణగ్రహీత తీర్పు-రుణగ్రహీత షరతుపై చెల్లింపును అంగీకరించాల్సిన అవసరం లేదని భావించబడింది. న్యాయస్థానాలు జారీ చేసిన డిక్రీలకు సంబంధించి, 1976కు ముందు సవరించిన ఆర్డర్ XXI రూల్ 1లో ఈ నిబంధన

చేయబడింది, మరియు ఆ మొత్తాన్ని డిక్రీని అమలు చేయాల్సిన న్యాయస్థానంలో జమ చేయాలని కల్పించబడింది. క్లాజు కింద చెల్లింపులు జరిగినప్పుడు సబ్ రూల్ 2 ద్వారా కూడా పొందుపరిచారు. (ఎ) సబ్ రూల్ (1) ప్రకారం డిక్రీ హోల్డర్ కు అటువంటి చెల్లింపు నోటీసు ఇవ్వాలి. ఈ నియమమే మేఘరాజ్ విషయంలో (పైన పేర్కొన్న) అర్థం అయింది. డెక్రిటల్ మొత్తాన్ని జమ చేసేటప్పుడు రుణగ్రహీత కాలానుగుణంగా అసలు బకాయికి చెల్లింపులు జరుగుతున్నాయని పేర్కొన్నప్పటికీ, డిక్రీ హోల్డర్కు డిపాజిట్ స్వభావం గురించి తెలియజేసినట్లు లేదా డిక్రీ హోల్డర్ దానిని అసలు వైపు తీసుకున్నట్లు ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున, వర్తించే సాధారణ నియమం మరియు తీర్పు-రుణగ్రహీత చెల్లింపులను మేకా వెంకటాద్రి కేసులో (సుప్ర) ప్రకారం వడ్డీ మరియు ఖర్చులకు స్వాధీనం చేసుకోవచ్చని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ నిర్ణయంలో పేర్కొన్న సూత్రం రూల్ 1 సవరణ ద్వారా నీరుగారిపోతుందో లేదో చూడాలి. సవరించిన నియమం యొక్క సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: –

"O.XXI.R.1.– డిక్రీ కింద డబ్బు చెల్లించే పద్ధతులు.–

(1) ఒక డిక్రీ కింద చెల్లించాల్సిన మొత్తం డబ్బు ఈ క్రింది విధంగా చెల్లించబడుతుంది, అవి:–

(A) డిక్రీని అమలు చేయాల్సిన న్యాయస్థానంలో డిపాజిట్ చేయడం ద్వారా, లేదా పోస్టల్ మనీ ఆర్డర్ ద్వారా లేదా బ్యాంకు ద్వారా ఆ కోర్టుకు పంపడం; లేదా

(B) కోర్టు వెలుపల, పోస్టల్ మనీ ఆర్డర్ ద్వారా లేదా బ్యాంకు ద్వారా లేదా లిఖితపూర్వకంగా చెల్లింపు రుజువు చేయబడిన మరేదైనా మార్గం ద్వారా డిక్రీ హోల్డర్ కు; లేదా

(C) లేకపోతే, డిక్రీ చేసిన కోర్టు ఆదేశిస్తుంది.

(2) సబ్ రూల్ (1) లోని క్లాజ్ (ఎ) లేదా క్లాజ్ (సి) కింద ఏదైనా చెల్లింపు చేసినప్పుడు, తీర్పు-రుణగ్రహీత దాని నోటీసును డిక్రీ హోల్డర్ కు కోర్టు ద్వారా లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ ద్వారా నేరుగా అతనికి ఇవ్వాలి.

(3) ....

(4) సబ్ రూల్ (1)లోని క్లాజ్ (ఎ) లేదా క్లాజ్ (సి) కింద చెల్లించిన మొత్తంపై, వడ్డీ ఏవైనా ఉంటే, సబ్ రూల్ (2)లో పేర్కొన్న నోటీసు యొక్క సర్వీస్ తేదీ నుండి నిలిపివేయబడుతుంది."

సవరించిన సబ్ రూల్ (2) ప్రకారం తీర్పు-రుణగ్రహీత నేరుగా లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ ద్వారా కోర్టులో డిపాజిట్ కు సంబంధించి లిఖితపూర్వక నోటీసు ద్వారా డిక్రీ హోల్డర్ కు తెలియజేయాల్సిన బాధ్యత నుంచి

విముక్తి పొందలేదా అనే సందేహాన్ని తొలగిస్తుంది. 'కోర్టు ద్వారా నేరుగా లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ అక్నోష్షన్ డ్యూ ద్వారా' అనే పదాన్ని జోడించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, తీర్పు-రుణగ్రహీత చెల్లింపు నోటీసు ఇవ్వడమే కాకుండా, డిక్రీ హోల్డర్కు నోటీసు ఇవ్వబడిందని నిర్ధారించుకోవాలి. మేఘరాజ్ కేసులో (సుప్ర) నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఇప్పుడు మరింత కఠినంగా వర్తిస్తుంది. సవరించిన మరియు సవరించిన నిబంధన రెండింటిలోనూ ఈ నిబంధనకు కారణం ఏమిటంటే, తీర్పు రుణగ్రహీత వడ్డీ నిర్వహణను నిలిపివేయాలని భావిస్తే, అతను లిఖితపూర్వకంగా తెలియజేయాలి మరియు దానిని డిక్రీ హోల్డర్ కు అందేలా చూడాలి. మేఘరాజ్ కేసులో (సుప్ర) నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఇప్పుడు మరింత కఠినంగా వర్తిస్తుంది. సవరించిన మరియు సవరించిన నిబంధన రెండింటిలోనూ ఈ నిబంధనకు కారణం ఏమిటంటే, తీర్పు రుణగ్రహీత వడ్డీ నిర్వహణను నిలిపివేయాలని భావిస్తే, అతను లిఖితపూర్వకంగా తెలియజేయాలి మరియు దానిని డిక్రీ హోల్డర్ కు అందేలా చూడాలి. తీర్పు-రుణగ్రహీతను రక్షించడానికి 1976 లో చేర్చబడిన ఉప నిబంధనలు (4) మరియు (5) డిపాజిట్ లేదా చెల్లింపు తేదీ నుండి వడ్డీని నిలిపివేయడానికి వీలు కల్పిస్తాయి. అయితే సబ్ రూల్ (4) కింద వడ్డీ నిలిపివేత కేవలం చెల్లింపు ద్వారా మాత్రమే జరగదు, సబ్ రూల్ (2)లో పేర్కొన్న నోటీసు యొక్క సర్వీస్ తేదీ నుండి జరుగుతుంది. లేదా అని నిర్ణయించడానికి ఈ కేసు ప్రయోజనాల కోసం అవసరం లేదు కోర్టులో డిపాజిట్ చేయబడిన తరువాత రుణగ్రహీత ఆ మొత్తాన్ని అసలుకు స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది మరియు డిపాజిట్ గురించి ప్రతివాది అప్పీలుదారుకు ఎప్పుడూ నోటీసు ఇచ్చినట్లు కనిపించనందున డిక్రీ హోల్డర్ కు డిపాజిట్ గురించి సమాచారం ఇవ్వబడింది. ఈ మొత్తాన్ని 1988 జనవరిలో జమ చేసిన మాట వాస్తవమే. కానీ సబ్ రూల్ (2) ప్రకారం ఎలాంటి సమాచారం లేకపోవడం, కేటాయింపు విధానం సూచించకపోతే, డిక్రీ హోల్డర్ అలా ఒప్పుకుంటే తప్ప ఆ చెల్లింపును ప్రిన్సిపల్ కు సముచితమైనదిగా పరిగణించలేము. ఈ కోర్టు ఆదేశాల మేరకే డిపాజిట్ చేసినందున డిపాజిట్ అసలు వైపు ఉందని భావించాల్సి ఉంటుందన్న హైకోర్టు వాదన సరైనదిగా కనిపించడం లేదు. వాస్తవానికి డిపాజిట్ చేసే దిక్కు లేదు. పెంపునకు సంబంధించి కోర్టు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు మాత్రమే ఇచ్చింది. కాబట్టి, రుణగ్రహీత చట్టప్రకారం ఆ మొత్తాన్ని జమ చేయాల్సి ఉంటుంది. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ XXI, రూల్ I ద్వారా ఇది అందించబడింది. కానీ ఎలాంటి నోటీసులు, సమాచారం లేకుండా కేవలం డిపాజిట్ ను అసలు రూపంలో జమ చేస్తున్నట్లు తెలియజేయకుండా కేవలం డిపాజిట్ చేయడం ద్వారా ఆ మొత్తాన్ని బకాయిలకు జమచేయాల్సి వచ్చింది. మేఘరాజ్ కేసులో (సుప్ర) ఇదే జరిగింది.

హైకోర్టు ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టడానికి మరో కారణం కూడా ఉంది. అప్పీలును నిర్ణయించి, సవరించిన చట్టం, 1984 ప్రకారం ఇచ్చిన మొత్తంలో సెక్షన్ 23 (1-A) కింద ఉన్న మొత్తం మినహా చట్టపరంగా ఎటువంటి తప్పులు లేవని నిర్ధారించబడిన తరువాత, మధ్యంతర ఉత్తర్వులు మంజూరు చేసిన రోజున పార్టీలు ఉన్న అదే స్థానానికి నెట్టబడ్డాయి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని అసలు మొత్తంపై చెల్లించాల్సి ఉంది మరియు ప్రతివాది మొత్తాన్ని జమ చేసినందున అసలు చెల్లించబడింది మరియు అందువల్ల, అసలు మొత్తంపై ఎటువంటి వడ్డీ లేదా మొత్తాన్ని లెక్కించలేమని కోరలేము.

ఫలితంగా, ఈ అప్పీళ్లు విజయవంతమవుతాయి మరియు అనుమతించబడతాయి. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి అమలు కోర్టు ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరిస్తారు. అప్పీలుదారుడు తన ఖర్చుకు అర్హుడు.

అప్పీలు అనుమతించబడినది.